

NANIEŚĆ (8) *vb pf*

a jasne; e prawdopodobnie jasne (tak w nieść).

praet 2 pl m pers -ście nanieśli (1). ◇ 3 pl m pers nanieśli (5). ◇ impers praet naniesi(o)no (2).

Sł stp brak, Cn s.v. nanaszam, Linde XVII w.

*Przynieść, zgromadzić wiele (z subiektywnym odczuciem wielości); inferre Miech; congerere Cn (8) :
nanieść czego (pl a. coll) a. wiele czego (5): naniefli z łobą mnoftwo łrzebrnych pieniedzi. MiechGlab
46; Abowiem żadnego zwaz kárác oto niebęde/ żeście mi ofiar dofić nienaniefli RejPs 74v; BielKron
35v; SkarŻyw 472; Nániešiono menice zewfząd rozmáitey CiekPotr)?(2.*

*nanieść „co” (1): A ták przeštáło offiárówanie dárow/ przeto że iuż tego co nániefli było dofyć [eo
guod oblata suffieerent]/ y zbywało. Leop Ex 36/7.*

a. *Spowodować nadmierne rozszerzenie się zjawisk negatywnych [czego (pl) a. wiele czego] (2) :*

nanieść do kogo (1): wiele queftiy do nas nániefli nowych á dziwnych SarnUzn H6.

nanieść na co (terytorium) (1): Nániefli ná Koronę długów rozmáitych RejZwierc 248v.

Synonim: zgromadzić.

Formacje współrdzenne cf NIEŚĆ.